

ЗАВРЪЩАНЕ

Вървя презъ тия клисури запалени
и въ менъ сърдцето тѣй буйно тупти,
о, зная — тукъ е моето детство останало
и тука съ него се толкова рано простихъ.

Тогава тежка буря се втурна въ годинитѣ,
азъ бѣхъ безгрижно и волно дете,
но врагъ ме съ яростъ откъсна така отъ родината —
че мойто детство въвъ чужди страни прецѣвтѣ.

Баща и майка азъ малко днесъ помня,
на постъ тогава геройски загинаха тѣ,
но днесъ по тѣхъ дълбоко затрогнатъ
азъ ида съ тѣхния топълъ заветъ.

И сякашъ волно препускамъ тѣй здраво
презъ тия свежи ливади дори и сега —
тѣй, както нѣвга препускахъ въ джбравитѣ
жеребецътъ буенъ — любимиятъ вѣренъ другаръ.